

امام صادق عليه السلام

نَفْسُ الْمَهْمُومِ لِظَلْمِنَا تَسْبِيهُ

نفس کشیدن آنکه محزون باشد به خاطر ظلم
وستمی که بر ما رواشد، ذکر و تسبیح است.

ماه عزای حسین (ع)

نویسنده: علی یعقوبی دانشجوی کارشناسی حسابداری دانشگاه شیراز

نه محرم یعنی همچو ققنس در آتش عشق
سو ختن، محرم درس از خود
گذشتگی و فداکاری، پایمردی
و آزادگی است. محرم درس حق
خواهی و حق طلبی است.

ای شیعه! به خود
ببال که عاشق و
شیفته حسینی و عشق
به حسین خیمه
همیشه افراشته در
جان توست.
خیمه‌ای به
وسعت
همه
هستی،
خیمه‌ای به
بلندای همه آسمان‌ها
و کهکشان‌ها، با
خوانی گسترده از
عطش که تشنگی
بشر را پایان خواهد داد. هرگز مباد
بی این عشق ز ندگی کنیم و بی این
محبت بمیریم.

شهر رنگ و بوی دیگری به خود
می‌گیرد، مردم در تکاپو هستند، دوباره
نغمه رشادت‌های حسین(ع) و یارانش
نقل محافلشان شده. مردم شهر دوباره
مشکی پوش شده اند تا به اصل خود
بازگردند، به عاشورا، به یک ظهر
داغ، تا پا به پای عطش علی
اصغر(ع) بسوزند. هیئت‌ها به
راه می‌افتند،
راهی که
مقصدش کربلا و
عاشورا است.

قیامتی در کوچه و
خیابان برپاست،
دلیلش هم واضح
است، حسین(ع)
میزبان عزاداری‌های
ماست. آخر مگر
می‌شود دعوت حسین(ع) را رد
کرد!

اما مگر محرم فقط در همین
هیئت رفتن‌ها و مشکی پوشیدن‌ها
خلاصه می‌شود؟

حسین (ع) تنها ماند تا مهدی (عج) تنها ماند

نویسنده: پیمان زندی دانشجوی کارشناسی فلسفه و کلام دانشگاه شیراز

مسلم که فرستاده امام بود بیعت کردند؛ اما هم مسلم را تنها گذاشتند و هم امام را. تا ما امامان را نخواهیم آیا او به سوی ما ظهور می کند؟ حواسمان هست که مثل کوفیان نباشیم؟ مسلم زمانه خود را تنها نگذاریم که امام زمانمان تنها نماند. کم نبودند کسانی که با امام حسین (ع) به سوی کوفه راهی شدند. اما روز به روز در غربال الهی میرفتند و امام را تنها تر می گذاشتند. حواسمان هست که مثل همراهان امام حسین (ع)، امام مهدی (عج) را تنها نگذاریم؟ برای امام حسین سینه می زنیم و اشک میریزیم. اما کی شد که از فراغ امام زمان خودمان اشک بریزیم و ناله سر دهیم؟ حسین (ع) تنها ماند تا مهدی (عج) تنها نماند. اما ما مهدی (عج) را تنها گذاشته ایم و دم از

قرن ها پیش کاروانی راه افتاد. از سرزمینی که زمانی پذیرای رسول خدا (ص) بود، به سوی سرزمینی که بنا بود پذیرای نوه رسول باشد. زمانه بد زمانه ای بود. وفا نداشت نه میزبان به میهمان، نه حتی دشت و رود. نینوا از غم نا مرامی عالم نی میزد. همه کس برای نهضت، دم از یمن و ری میزد. اما امام را کوفه میخواست. باید شهر صفا را ترک میگفت و به شهر جفا می رفت. چرا که «مثل امام کمثل کعبه». امام به کسانی رو می آورد، که به او رو آورند. کاروان راه افتاد. در دل قدمگاه حسین (ع) آه افتاد.

قیام امام حسین (ع)، تمام درسی که به ما میدهد، درس آخرالزمانی است. کم نبودند کسانی که امام حسین (ع) را به کوفه دعوت کردند و با

مظلومیت حسین می زنیم. کوفیان را لعن می کنیم و خودمان یک قدم از آنها عقب تریم. حداقل آنها امامشان را خواستند. ما

نهضت امام حسین(ع)، مقدمه نهضت امام زمان(عج) است. روزی حسین(ع) برای امر به معروف و نهی از منکر، قیام کرد، و روزی مهدی(عج) برای اصلاح امت جدش، رسول اکرم(ص)، قیام خواهد کرد. روزی حسین(ع) «هل من ناصر ینصرنی» گفت. روزی مهدی(عج) مردم جهان را به همراهی خود دعوت خواهد کرد. برای آن روز آماده ایم آیا؟ چقدر از کربلا عبرت گرفتیم؟ روزی کاروان آقایمان راه می افتد. در دل دشمنانش لرزه در می افتد. آن روز دور نیست. آماده برای آن روز کیست؟

چه؟ بر یتیم بودن رقیه(س) گریه می کنیم و بر امتی که قرن هاست یتیم است اشک نمیریزیم. آری ما یتیمیم. پدرمان مهدی(عج) بالای سرمان نیست و ما حیران در زمان ظهور و مکان اویسیم. با این حال، یادی از پدرمان نمی کنیم.

مهدی(عج) که قرن هاست تنها مانده، مظلوم تر است یا حسین که لااقل هفتاد و دو تن همچون عباس(ع) داشت؟ مهدی(عج) ما چند عباس(ع) و علی اکبر(ع) دارد؟ چند صباح بیدار شدیم و ندبه و عهد خواندیم؟ ما در راه امام زمانمان قید خوابمان را هم نمی زنیم. چگونه برایش قید دست و پایمان را می خواهیم بزنیم؟

کابینه دولت سیزدهم ، خوب یا بد؟!

نویسنده: محمدمحدی دانشجوی کارشناسی مهندسی مکانیک دانشگاه شیراز

بالا تر رفته است و همچنین رسانه ها بزرگتر و تاثیر گذارتر شده اند . امروزه شبکه های مخابراتی ، در کنار کانال های تلگرامی ، پیج های اینستاگرامی ، لشکر های توئیتری ، و همچنین در کنار سایت ها و خبرگزاری ها و روزنامه هایی که البته دیگر تاثیر گذشته را ندارند اما هستند ؛ همه و همه علیه جبهه انقلاب ، جبهه مردمی و جبهه ایرانی اسلامی قرار گرفته اند پس کاملا پیش بینی میشد که کابینه سیزدهم هرچه که باشد حاشیه کم نخواهد داشت . چرا؟ چون این قدرت رسانه ای برایش تفاوتی نمی کند فلانی باشد یا چنانی بلکه تنها یک خط را

بالاخره وقت اعلام کابینه از سوی آیت الله رئیسی ، سیزدهمین رئیس جمهور منتخب ملت ، رسید و لیست کابینه ای که البته نیاز به تایید مجلس شورای اسلامی دارد اعلام شد .

لیستی با میانگین سنی ۵۲ سال و تمامی وزرا از جنسیت آقا و عموما وزرایی که برای اولین بار به وزارت میرسند در کنار چند تن از افراد مشهور که در گذشته هم سمت هایی همچون وزارت و ریاست سازمان های بزرگی چون صدا و سیما .

همانگونه که پیش بینی میشد این لیست سر و صدای بسیاری به پا کرد ، اما چرا میگوییم که

همانگونه که پیش بینی میشد ؟ این پیش بینی از کجا بود؟ از آنجا بود که رسانه ها عمدتا در استان غرب و جبهه غربگرایی است . دولت های نهم و دهم هم کم مورد حمله های رسانه ای قرار نگرفتند ، از همان ابتدای دولت نهم و تا پایان دولت دهم با تمامی فراز و فرود هایش همواره مورد حمله های رسانه ای غرب بود . اما امروزه این حمله ها بیشتر هم شده است زیرا قدرت و توان جبهه انقلاب

دنبال می‌کند، خط مقابله با جبهه انقلاب.

اما از حاشیه سازی ها و دشمنی ها که تازه اول دشمنی ها است و قطعاً در این مدتی که پیش روست بسیار بیشتر هم خواهد شد، بگذریم. میتوانیم به برخی از جزئیات این کابینه بپردازیم؛ میانگین سنی ۵۲ که بسیار جوان تر از دولت های یازدهم و دوازدهم است اما از دولت های ابتدای انقلاب پیر تر است

، که البته نیازی به نگرانی

برای میانگین سنی

این کابینه

نیست زیرا

ابتدای انقلاب

شرایط متفاوتی

با امروز کشور

دارد و کابینه

بایستی تلفیقی

از جوان و با

تجربه باشد و این نکته

را نیز بایستی متذکر شد که

این دولت میانگین سنی را بسیار کاهش داد و اگر مقایسه ای بایستی صورت بگیرد بایستی با دولت قبل مقایسه شود. در رابطه با اینکه تمامی وزرا از آقایان هستند اما می‌توان یک گله کرد از کابینه زیرا نیاز به یک وزیر بانو حس میشد، و به اعتقاد بسیاری از کارشناسان؛ هستند بانوانی که بتوانند وزارتی را دست بگیرند.

به اشخاص که برسیم میتوانیم اشاره کنیم به جوانانی که سابقه خوب و تفکرات انقلابی ارزشمندی دارند که قطعاً می‌توانند برای کشور

مفید باشند. همچنین اشاره کنیم به وزیر پیشنهادی آموزش و پرورش که حاشیه بسیار پیدا کرد که پاسخ این حواشی را در دو پاراگراف بالاتر دادیم. و در نهایت اشاره کنیم به وزرای پیشنهادی ای که در عموم مردم مشهورند به خصوص کسی که ریاست سازمان صدا و سیما را در سابقه خود دارد و اتفاقاً کاندیدای ریاست جمهوری نیز بوده است، که در اذهان جبهه انقلاب

افراد مورد اعتمادی هستند

و کمتر کسی از جبهه

انقلاب با آنها

مشکل دارند

، تاکید

میکم جبهه

انقلاب زیرا

جبهه

غربگرایی که

همانگونه که

گفته شد این و آن

برایش فرقی ندارد، کلاً با

هرکسی مشکل دارد.

در نهایت مردم از نبود آقایان سعید جلیلی و سعید محمد در کابینه پیشنهادی کمی متعجب شدند که از طرفی میتوان این اتفاق را هم طبیعی دید. البته بایستی صبر کرد و دید که این آقایان با طرفداران گسترده ای که در سراسر ایران دارند در نهایت در کجا مشغول خواهند شد و قضاوت را به بعد از آن موکول کرد.

عاشورا از منظر چه؟!

نویسنده: محمدعلی رضائی دانشجوی کارشناسی اقتصاد دانشگاه شیراز

عاشورا، یادگاری فرهنگی

عاشورا، این واقعه بزرگ اسلامی، بعد از گذشت بیش از ۱۴۰۰ سال از آن، زیربنای فرهنگی هست که امروزه ما آن را فرهنگ اسلامی می دانیم. به گفته رهبری واقعه عاشورا شامل بیش از صدها درس هست که هر درس آن برای جامعه و ملتی کافیت. درس هایی که در طول تاریخ، این امت بزرگ اسلامی را از تنگناهای خطرناکی عبور داده و آن را به ساحل مقصود رسانده است.

آزادی و آزادگی

شاید مهم ترین پیام امام حسین (ع) برای انسان امروز پیام آزادی بود.

(هیئات منه الذله)

در نگاه امام آزادی خواهی با ذلت در تضاد است و برای رسیدن به آزادی و آزادگی باید ذلت را از خود دور کرد. برای ایشان موضوع آنچنان اهمیتی دارد که مرگ با عزت را بهتر از زندگی با ذلت در این دنیای مادی می دانستند. عزتی که با گرامی داشتن وجود آدمی، او را عزیز می دارد. در همین راستا محور تمام تلاش های خود و یارانش را در صحرای کربلا برای رسیدن به عزت و تن ندادن به ذلت قرار می دهند زیرا به درستی می دانند آن که عزیز است استوار و شکست ناپذیر باقی می ماند. این نهضت امام (ع) باعث شد مسلمانان در طول تاریخ همواره بلندترین صدا را در برابر ظالمان داشته باشند، از حق مظلوم دفاع کنند و تا آنجا که در توان دارند به آن ها کمک و یاری برسانند.

امروزه به زندگی هایمان باید با تامل بیشتر نگاه کنیم و ببینیم چه کارهایی ما را از مسیر آزادی خارج می کند. آیا به عزت و ذلت کارهایی که انجام می دهیم دقت می کنیم. همچنین لازم است برای اصلاح رفتارهای خود نقشه و برنامه ای داشته باشیم.

عدم دنیا پرستی

اهل تقوا وابستگی به مال دنیا ندارند و آنچنان به حساب اعمال خود رسیدگی می کنند و سبک بار هستند که هر لحظه آماده رفتن از این دنیا می باشند و ترسی از مرگ ندارند. البته دنیا به خودی خود خیر است و نشانه ایست از سوی خدا ولی رابطه انسان با دنیا می تواند به گونه های متفاوتی باشد. به تعبیر امام حسین علیه السلام :

مردم بنده دنیایند و به ظاهر دم از دین می زنند و تا زمانی که زندگیشان تامین می شود از آن دفاع می کنند؛ اما چون در بوته آزمایش قرار می گیرند دینداران اندک اند.

در فرهنگ اموی که کاخ نشینی و مال اندوزی و دنیا گرایی می رفت که به اصلی در آن روزگار تبدیل شود، امام با فدا کردن با ارزش ترین دارایی دنیوی خود که جان خویش بود برای تغییر این رویه تلاش کرد. دنیای امروز بیش از هر زمان دیگری نیازمند درک این پیام عاشوراست؛ پیامی که زندگی دنیایی را چیزی جز مزرعه ای برای آخرت تصور نمی کند، نسبت به مال اندوزی دنیا اشتیاق ندارد، برای ماندن در مسند قدرت به هر ریسمانی چنگ نمی زند و برای مقامی که در آن علم و آگاهی ندارد تقوای الهی پیشه می کند و از قبول آن سر باز می زند، فرودستان

مقاومت در صحرای کربلا واداشت. امروزه با راحت تر شدن ارتباطات و وسیع تر شدن اجتماعات انسانی، مسئولیتی که هر انسان در قبال اجتماع دارد دو چندان شده است. روشن است بیخیالی یا مسئولیت گریزی باعث ایجاد انحرافات در مسیر صحیح حرکت جامعه می شود، که به نوبه خود ارتباطی متقابل با انسان دارد و گاهاً ممکن

را از مال خویش در راه خدا بهره مند می سازد و آنگاه که برای دفاع از دین و کشور طبل جهاد و شهادت به صدا در می آید، آماده گذشتن از جان خویش می شود چرا که (اگر بنا بود همه دنیا به یک نفر داده شود یا یک فرد برای همیشه در دنیا بماند، پیامبران برای بقا سزاوارتر بودند) و چه زیباست، مرگی که از آن گریزی نیست برای هدفی بزرگتر و والاتر رقم بخورد.

مسئولیت شناسی

عاشورا صحنه آدم های مسئولیت پذیر و مسئولیت گریز است و بی شک یکی از پیام های عاشورا یادآوری مسئولیت پذیری انسان هاست. انسانی که در روز قیامت باید پاسخگوی تمام اعمال خود باشد، قطعا در برابر رفتارهای خود در این دنیا مسئول است. شناخت و کسب معرفت یکی از مهمترین مسئولیت های است که انسان با آن مواجه است زیرا با آگاهی بخشی به انسان در برابر اعمالی که انجام می دهد، از

لغزش او در گذرگاه های باریک زندگی ممانعت می کند. مسئولیت پذیری در ابعاد اجتماعی زندگی انسان نیز نمود پیدا می کند. مسئولیت پذیری اجتماعی و شناخت امام از اندراحوالات جامعه ی زمان خود، ایشان را به ایستادگی و

است مانع حرکت او به سوی سعادت و کرامت انسانی شود. پس بهتر است با مسئولیت شناسی به موقع و در حد توان، به اصلاح هر چه بیشتر جامعه خود پردازیم.

شناسنامه اشارت:

گاهنامه فرهنگی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، دانشجویی دانشگاه شیراز

سال هشتم، شماره هفدهم، مرداد ۱۴۰۰

صاحب امتیاز بسیج دانشجویی دانشگاه شیراز

شماره مجوز ۲۱۴/ک ن ش

مدیر مسئول و سردبیر: محمدحسین رکن‌الدینی

هیات تحریریه: محمد محمدی، علی یعقوبی، پیمان زندی، محمدعلی رضائی، محمدحسین عوض‌پور

طراح و صفحه‌آرا: فاطمه راد